

noget Andet. Der kunde være adskillige andre Betragtninger af lige saa stor Vægt som disse her — man kan jo tillægge dem større eller mindre Vægt —, men som jeg ikke vil trække Liden ud med. Vi ville vel komme til disse Sager igjen, saa kan man altid komme dermed. Altsaa, det er mig i Grunden ligegyldigt, enten jeg siger ja eller nei til Lovforslaget. Jeg vil være søielig mod de Fleste. Ville de have det, skulde de saa et lillebitte Ja, men de kunne ogsaa saa et lillebitte Nei. En siger, jeg kan jo foreslaa at vise Sagen tilbage til Udvalg, men det føler jeg mig ikke kaldet til at foreslaa. Jeg takker Forsamlingen, fordi den har haat Raalmobighed til at høre mig og takker den høitærede Formand, fordi han har forundt mig Frihed til at tale rent ud og ikke lade mig gaa som en gammel klog Kat om et Fad varm Grød.

Berntsen: Jeg skal paa dette Tidspunkt ikke trække Forhandlingen langt ud, men blot med saa Ord søge at motivere min Afstemning. Der til kommer, at det ærede Medlem fra Kolding (Berg) i sit Foredrag i Formiddags var saa naadig at minde min Nærværelse, men paa en saadan Maade, at jeg maa føle mig foranlediget til at protestere derimod. Det ærede Medlem, der i Reglen er saa flot og driftig i sine Paastande, dristede sig ogsaa til at udslynge den Betydning mod mig og mine Meningsfæller, at vi have bidraget Mere end Noget til at forhindre en Hærløvs, som Befolkningen kunde være tjent med. (Berg: Ja!) Det ærede Medlem siger Ja til denne sin Udtalelse, men der er den Omstændighed ved dette, at det ærede Medlem fra Kolding altid er saa vis paa, at han og Folket ere Et og det Samme, og hvad han siger, siger Folket. Men det er en Misforstaaelse, og jeg haaber, at det ærede Medlem Tid efter anden vil faae at se, at denne Misforstaaelse er saa grundig, at der ikke gaar mange Aar, før han staar som en Hørding uden Hær i vort Samfund. Jeg har viist i min Stilling til de militære Lovforslag, her have foreligget til Behandling, at jeg er beredvillig til at være med til at virke til en fornuftig og heldig Ordning af Forsvarsvæsenet. Men der er den Forskjel paa det ærede Medlem fra Kolding og paa mine Meningsfæller og mig, at, medens vi beredvillig have medvirket til en god og forsvarelig Søværnsordning, har det ærede Medlem fra Kolding gjort Alt, hvad han har kunnet, for at forhindre en saadan, og har søgt ved Behandlingen af Søværnsloven at gjøre den saa ubrugelig som vel muligt. Paa Hærløvens Omraade derimod har det ærede Medlem søgt at gjøre, hvad han har kunnet for at faae en slet Lov, og det er det, jeg og mine Meningsfæller have villet forhindre. Jeg kalder det foreliggende Lovforslag et slet Lovforslag, først og fremmest, fordi dette Lovforslag peger i en slikt modsat Retning af, hvad

vi gif ind paa ved Hærløven af 1867. Det, vi vilde i 1867, var at gjøre et Skridt henimod Almenvæbning, det var at komme bort fra staaende Hæere, henimod Folkevæbning. Den vil det ærede Medlem fra Kolding nu gjøre, hvad han kan, for at komme bort fra. Vi have i de Aar, hvor Hærløvsrevisionen har staaet paa Dagsordenen, søgt at bevare denne Grundtanke fra 1867. Nu hører jeg til min Overræffelse af det ærede Medlem fra Kolding, at de Standpunkter, som han med os har indtaget i en Række af Aar, ere for ham døde Standpunkter. Men fordi disse Standpunkter ere døde for det ærede Medlem, ere de dog ikke døde for mig og mine Meningsfæller. Vi ønske og haabe, at disse Standpunkter skulde holdes ilive, og at det ikke skal lykkes det ærede Medlem at dræbe dem, fordi de nu ere døde for ham personligt. Jeg kan derfor ikke give denne Lov min Tilslutning, fordi den indeholder saadanne Bestemmelser, som jeg finder i høi Grad forkastelige. Istedetfor, at vi nu ifølge den nuværende Hærorrdning have Garnisonstjeneste paa 9 Maaneder, har det ærede Medlem fra Kolding faaet Bestemmelser om Garnisonstjeneste paa 12 Maaneder. Istedetfor, at vi nu have en Ordning, hvorefter de, der ligge i Garnison, blive hjemsendte, naar de have udstaaet den første Uddannelse og atjent de 9 Maaneders Garnisonstjeneste, vil det ærede Medlem fra Kolding nu skabe en Lov, hvorefter et Tusind Mennesker hvert Aar, efterat de have været inde til en første Uddannelse i 6 Maaneder, tur skulde være hjemsendte i 6 Maaneder forpaant at indkalbes til Garnisonstjeneste i andre 6 Maaneder. Det er en Stilling, saa mislig for disse Tusinde unge Mennesker, at jeg paa ingen Maade vil give min Tilslutning til et saadant Forslag. Det vil afstedkomme saa mange Vanskeligheder for de Individuer, som gjenindkalbes i 6 Maaneder; Ingen vil have dem til Tjeneste; thi efter et halvt Aars Forsløb skulde de atter indkalbes til Garnisonstjeneste i andre 6 Maaneder. Det ærede Medlem har endvidere forsøgt ved sine Forslag at faae tilveiebragt en Ordning, hvorefter det bliver langt vanskeligere end hidtil for Mænd af Almuen at blive Befalingsmænd. Heller ikke det kan jeg give min Tilslutning. — Endvidere staar dette Lovforslag i en saadan Forbindelse med Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning, at jeg heller ikke af denne Grund kan give det min Tilslutning. Der er den Mærkelighed ved den høitærede Minister, at han i det Foredrag, som han holdt i forrige Møde, sagde til det ærede Medlem for Leire (Holstein-Ledreborg), der paastod, at Befæstningsagen var knyttet til denne Hærorrdning, at Befæstningsagen laa slet ikke for; men da saa den samme høitærede Minister i sit senere Foredrag kom til at gjøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rjær), der havde ønsket, at en Forsvarsplan havde